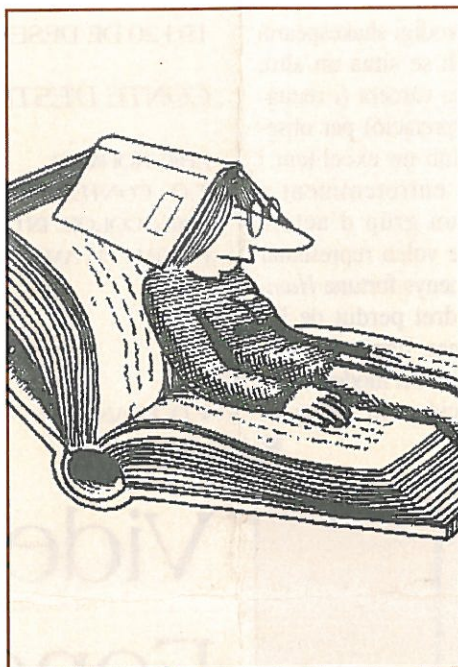

Biblioteca

La biblioteca infantil, una iniciació a la lectura

a ctualment, el Centre de Lectura està treballant en el projecte del que pot ser la biblioteca infantil. És per això que ens sembla necessari destacar la importància del paper que juga una secció infantil en qualsevol biblioteca.

Segons la normativa, tota biblioteca ha de tenir uns espais determinats ben definits per satisfer les necessitats de tots els lectors indistintament de l'edat que tinguin. En l'espai infantil les exigències de conducta per part de les bibliotecàries han de ser una mica més flexibles, respectant sempre els lectors més adults, amb uns altres tipus d'interessos a més de la lectura com a eina de plaer. La biblioteca ajuda els nens de curta edat a desenvolupar un interès per la lectura i l'aprenentatge, i compta amb serveis dirigits als nens i als seus pares. Tant els pares com els educadors hi han de tenir accés a materials que parlen sobre la iniciació a la lectura, i s'hi han d'oferir uns serveis encaminats a descobrir els plaers de llegir i aprendre. En la zona infantil s'han de desenvolupar necessàriament tres necessitats principals: a) serveis de préstec; b) lloc per estudiar, consultar obres de referència o bé fer els deures escolars. Convé no oblidar que la biblioteca és també un centre amb uns serveis d'informació i amb una organització específica que divergeix segons quina sigui l'edat del lector. A la biblioteca infantil hi va una població d'entre els 0 als 14 anys, així doncs, les necessitats varien en funció de l'edat; c) lloc per a activitats patrocinades per la biblioteca com: l'hora del conte (activitat que els nens assimilen amb facilitat), el conte ajuda a arribar a la maduresa col·lectiva i forma part de l'herència cultural. Consisteix a llegir un conte als nens per part d'una persona adulta com pot ser el propi bibliotecari, una persona contractada, un professional de l'ensenyament, etc.; seminaris per a pares sobre l'educació dels nens; presentació d'autors i il·lustradors; tallers de creació (tallers de titelles, tallers de teatre, tallers d'enquadernació, tallers de música, tallers de piroflèxia, etc.).

Hem de tenir en compte que una biblioteca infantil comporta una sèrie de beneficis. Els nens en edat preescolar gaudeixen d'instal·lacions especialment dissenyades per a ells, en les quals treballen persones qualificades que els ajuden a satisfer les seves curiositats, a trobar informació i a crear-se noves inquietuds. Els nens es familiaritzen amb els materials de la biblioteca i desenvolupen les seves aptituds per llegir, escoltar, observar i pensar. Els pares també troben material i suport per al desenvolupament dels interessos, experiència i coneixement dels seus fills.

Per últim, des de la Biblioteca del Centre de Lectura volem fer una crida tant als pares com als nens perquè vinguin a conèixer la nostra secció infantil on, tot i estar en un espai encara poc definit, poden gaudir d'un ampli fons per a totes les edats.

■ MONTSERRAT DE ANCIOLA

Llibres entrats durant el mes d'octubre: 590

Llegir en esperanto a la Biblioteca (I)

Als fitxers temàtics l'esperanto apareix entre *esperança* i *esperit*, un veïnat amb qui s'avé més per motius etimològics relatius al nom que pel contingut de cada mot.

A la Biblioteca del Centre, hi ha una vintena de títols en esperanto. Bàsicament són gramàtiques, diccionaris, exercicis de sintaxi, estudis etimològics..., però també s'hi troba, per exemple, un llibret de danses. Gran part dels títols són dels anys immediatament anteriors i posteriors al del Congrés Internacional d'Esperanto que es va celebrar a Barcelona el 1909.

Aquest esdeveniment va produir moltíssima expectació a Catalunya, no tan sols perquè 1.500 congressistes aleshores es notaven, sinó per la presència del creador de la llengua, el Dr. Zamenhof, un home molt culte, senzill, amabilíssim, tirant a tímida, que captava la simpatia de tothom perquè sabia de què parlava i perquè se li traslluïa l'estimació a la humanitat i a tot. Fins va acceptar —atenció!— la Creu d'Isabel la Catòlica, ell que era jueu!

La Biblioteca del Centre guarda documentació d'aquest congrés i també dels d'Antwerpen (Bèlgica, 1911), Cracòvia (Polònia, 1912) i Berna (Suïssa, 1913).

D'aquest darrer hom pot fullejar el *Kongresa libro* o llibre del congrés que es dona als participants. A banda de la qualitat del paper, la presentació i el format, aquest llibre no és tan diferent del que es rep als congressos d'ara pel que fa al contingut: programa, molta informació sobre el país organitzador, excursions que es poden fer, llista de congressistes, allotjaments... El *Kongresa libro* de Berna supera els actuals en una cosa: hi ha, a proporció, més propaganda comercial.

■ LUZ VÁZQUEZ SOUTO

(continuarà)

Biblioteca

Les revistes d'avantguarda

KRTU: Kultura, Recerca, tecnologia, Universals.

KRTU: Comissió Assessora per a la Modernització i que depèn del Departament de Cultura de la Generalitat.

KRTU s'autodefineix així: "És un epicentre que, inspirat des de Catalunya, farà possible la creació i la recerca més innovadora des d'una relació intersensorial entre humanistes i científics a través de l'anàlisi dels nous llenguatges i amb l'intermediari de les noves tecnologies.

"Facilitarà l'encontre entre intel·lectuals de diverses disciplines, incitant una reflexió teòrica, científica i cultural.

KRTU, tot i sentint-se a prop de la tecnocultura, evitarà la proliferació d'imatges. Lluny de ser magatzem de dades es tracta de fer circular les idees entre oposicions i diferències entre el nou i el vell.

"Aposta pel rigor, l'elitisme i la innovació i alhora dóna a conèixer els seus resultats als professionals, als estudiosos i al gran públic. L'emissor i el receptor estan connectats, del debat a la documentació, de l'intercanvi a la divulgació. "El centre s'alimenta permanentment de la seva mobilitat, de la seva flexibilitat, de la seva transparència pública i ètica, en resum de ser un projecte obert. "

Amb motiu de l'exposició *Literatures submergides* que KRTU va organitzar el 1991 en col·laboració amb el Centre de Lectura de Reus i que es va poder veure a la sala Fortuny, donà una extensa col·lecció de revistes de literatura i art d'avantguarda i que ara tot just estan incorporant-se al catàleg de l'hemeroteca.

Enumerarem tot seguit alguns dels títols, com ara: *Negre+...*; cada número de la revista té un títol diferent i el 15, fet a Reus, porta el títol *Negre+Terra*; altres títols són *Negre+Lila*, *Negre+Encarnat*, *Negre+Argent*, etc.; el número de Reus ja el

teníem inclòs en el nostre catàleg; són tots números monogràfics. Altres títols de revistes són *L'Estruç*, revista literària publicada a Girona i de la qual ja teníem algun número; *Làtex*, publicada a Lleida; *Faif*, publicada a Manresa; *Quern*, publicada a Olot; *Mirall de Glaç*, publicada a Terrassa; *Vèrtex*, publicada a Mataró. Altres títols publicats a Barcelona són *Cactus*; *Trilateral*, amb un format original; *Revista Post-al*; *Druida*; *Tecstual*; *L'Avioneta*; *Arc Voltaic*; *Ratilles (quatre)*. I encara altres revistes publicades a Perpinyà com *Nahu Ja: revista de gravats*, *L'Hangar Éphémère* i *Aines*.

Citarem també la revista *Fenici*, editada a Reus. El primer any de publicació és el 1985 (núm. 0 i 1), i segueixen el 1986 (núm. 2, 3 i 4), 1987 (núm. 5 i 6), 1988 (núm. 7) i 1991-92 (núm. 8). La revista *Àrtics*, publicada a Barcelona i que començà a sortir i es va acabar el 1987 amb el núm. 8 de la seva original numeració. Recentment la Biblioteca ha incorporat al seu catàleg la revista *Cave-Canis*, apareguda el 1995 i de la qual han sortit 3 números.

■ TERESA BUXÓ BOSCH

Llibres entrats a la Biblioteca durant el mes de novembre: 357

Llegir en esperanto (II)

El *Kongresa libro* de Berna supera e actuals en una cosa: hi ha, a proporció, més propaganda comercial. N'apareix una de llapis Faber, una altra d'un bar on només servien begudes sense alcohol. Una casa de fotografia afegia: "Es parla esperanto" (*FOTOGRAFEJO BERN Esperanto parolata*). *Du mil novaj vortoj*. Aquest títol de Paul Boulet (París, 1908) sorprèn perquè vint-un anys, només, després de la publicació de la gramàtica i del primer diccionari, la llengua ja s'havia engruixat déu n'hi do.

Un altre llibre té, d'entrada, bon aspecte pedagògic: 366 taglecionoj d'E. Stark. I no per la llargada del nom, que pot desanimar sinó per aquell principi conegut però poc practicat segons el qual són més efectius quinze minuts diaris que no pas 105 setmanals d'estudi. També hi ha un llibre d'humor en esperanto. D'humor verbal, concretament: *Verba amuzajo* de Jiménez Loira publicat a València el 1908. Després d'*Ilustrita lernolibro de Esperanto* d'en Delfi Dalmau (València, 1938) no n'entra cap més publicació al Centre. La guerra va arraconar aquesta i altres coses i va posar per davant la supervivència, primer física i després social i política. La generació següent no va rebre propaganda de l'esperanto: usar-lo es considerava quelcom subversiu lligat a confabulacions "judeo-massòniques", sobretot si s'era català o basc. (Ai Zamenhof! Per què van néixer jueu abans de Hitler!) Per tant la generació que va patir la guerra es va guardar prou de donar problemes a la descendència. Vet aquí la raó d'aquesta estranya quietud al calaix Espanya (P) - etanol entre esperança i esperit. L'estiu de 1995 però, el Sr. Abel Montagut, autor de l'original en esperanto *Poemo de Utmoa* i traductor de literatura catalana a l'esperanto, va fer donació al Centre del llibre bilingüe català-esperanto *Cants d'amor* d'Ausiàs March, traduït pel Sr. Montagut i publicat per la Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana el 1993 per donar a conèixer una mostra de literatura catalana als esperantistes estrangers d'arreu del món reunits al Congrés Internacional que es va fer a València el juliol d'aquell any. Comença la represa de l'esperanto a Reus, ara que hom pot mirar a fora sense ser sospitós?

■ LUZ VÁZQUEZ SOUTO